

Zamyslenia na týždeň po 24. nedeli po Svätej Trojici

Piatok 16. novembra 2018

Piesne: ES č. 89, 103

Text: Mt 26, 36 – 41

„36Potom prišiel Ježiš s nimi na miesto, ktoré sa volalo Getsemane, a riekol učeníkom: Sadnite si tuto, kým odídem a pomodlím sa tamto. 37Vzal so sebou Petra a oboch synov Zebedeových, začal sa rmútiť a cítiť úzkosť. 38I riekol im: Veľmi smutná je mi duša až na smrť. Zostaňte tu a bdejte so mnou! 39Nato poodišiel trochu, padol na tvár a modlil sa takto: Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty. 40Príďuc k učeníkom, našiel ich spať; i riekol Petrovi: Či ste nemohli bdieť so mnou ani hodinku? 41Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia; duch je síce hotový, ale telo slabé.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pán Ježiš prichádza do Getsemanskej záhrady preto, aby tu v modlitebnom zápase prijal Otcovu vôľu. Do tohto zápasu nechcel ísť sám, ale túžil po modlitebnej podpore svojich najbližších – Petra Jakuba a Jána, najužšieho kruhu učeníkov. Ježiš ich vyzýva, aby bdeli s Ním. Jeho túžbou bolo, aby v tom zápase nebol sám. Učeníci ale aj tí, ktorí prídu po nich, majú byť bdeli a pohotoví, schopní porozumieť Božiemu konaniu v danej chvíli a pohotovo naň odpovedať s poslušnosťou. Učeníci túto výzvu nedokázali poslúchnuť. Nepochopili závažnosť chvíle. Boli slabí a unavení. Spánok ich premohol. Pán Ježiš zostal v rozhodujúcom zápase sám. Obraz modlitebného zápasu Pána Ježiša v Getsemane nám dáva nahliadnuť do Jeho človečenstva. On nevykonával dielo spásy ako divadelný herec, ktorý zahrá svoju rolu. Ježiš prešiel naplno utrpením, smútkom a úzkosťou z blížiacej sa smrti. Pri pohľade na priepastnú hĺbku moci zla a vzdoru voči Bohu, pri pohľade na všetku špinu a hnus, ktorý bol na dne kalicha, ktorý Mu bol určený, cítil úzkosť. Toto všetko – moc hriechu a smrti, musí prijať do seba, aby ich zbavil moci a premohol ich. V tom kalichu boli prítomné hriechy každého z nás. Prirodzená vôľa človeka je vzoprieť sa tomuto kalichu. Pán Ježiš si bol vedomý svojho poslania, o čom svedčia slová: „Teraz mi je duša rozrušená a čo povedať: Otče, zbav ma tejto hodiny? Ale veď na to som prišiel k tejto hodine. Otče, osláv svoje meno!“ (J 12, 27) Vyslovuje však prosbu: „Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty.“ Syn chce osláviť Otca. Oslávením Otca bude práve kríž, prijatie potupnej smrti. Iba tak sa Boh zjaví taký, aký v skutočnosti je. V hĺbke svojej lásky, vo vydaní seba samého stavia proti všetkým

mocnostiam zla skutočnú moc dobra. Na kríži je smrť porazená a premenená v nový život. Spasenie je vybojované. Vďaka Bohu za to. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti, že si tento bolestný zápas podstúpil pre nás, pre našu spásu. Vybojoval si nám slobodu od hriechu a smrti. Daj nám, prosíme, tú milosť, aby sme Ťa svojím životom oslavovali a boli Tvojimi nástrojmi pokoja a požehnania. Amen.

Mgr. Libor Bednár, PhD., zborový farár v CZ ECAV Poprad